

Nr 737

Av herr Nilsson i Östersund m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 150, med förslag till taxeringsförordning, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 150 framlägges förslag till ny taxeringsförordning och delvis ändrad taxeringsorganisation. Förslaget syftar till en ökad effektivitet i taxeringsarbetet genom en bättre granskning av svårkontrollerade deklARATIONER. För att åstadkomma en sådan ordning föreslås bl. a. att ordförandena i de lokala taxeringsnämnderna skall erhålla biträdeshjälp med rutinarbetet och, i de särskilda taxeringsnämnderna, även hjälp av taxeringsassistenter.

Departementschefen understryker i propositionen att lekmannainflytandet i taxeringsnämnderna bör bibehållas och i möjligaste mån förstärkas. När det gäller utseende av ordförande i de lokala taxeringsnämnderna föreslås i § 6 Förslag till taxeringsförordning, att länsstyrelsen skall förordna ordförande i taxeringsnämnd. Så sker även nu. I princip har vi heller ingenting emot att en sådan ordning bibehålles. Vi menar dock att starka skäl talar för att länsstyrelserna, innan de utnämner ordförande i de lokala taxeringsnämnderna, hänvisas till att infordra förslag i personfrågan från kommunens fullmäktige. Det torde inte vara nödvändigt, när ordförandena enligt det nya förslaget får biträdeshjälp med det tidsödande rutinarbetet, att i någon större utsträckning belasta länsstyrelsens tjänstemän med ordförandeuppdrag i de lokala taxeringsnämnderna. Inte heller torde det möta några större hinder att ute i kommunerna finna personer, som är kvalificerade för sådana uppdrag.

I många fall är man redan nu från länsstyrelsernas sida — med den begränsade personkännedom som man besitter — hänvisad till att göra förfrågningar ute i kommunerna för att få fram lämpliga kandidater till ordförandeposter i taxeringsnämnderna. Urvalet kan på så sätt många gånger bli slumpartat. Bättre vore det då om fullmäktige — med sin allsidiga sammansättning och sin auktoritet — finge i uppdrag att avgiva sådana förslag till länsstyrelsen. En sådan ordning — som för övrigt redan tillämpas när det gäller utseende av ordförande i de kommunala arbetslöshetsnämnderna — skulle, enligt vårt sätt att bedöma saken, innebära betydande praktiska fördelar på samma gång som det skapades garantier för ett bättre personurval och vore mera tilltalande ur demokratisk synpunkt än det nu gällande förfarandet.

Med stöd av vad som här ovan anförts får vi därför hemställa,
att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 150 måtte besluta, att förslaget till taxeringsförordning måtte ändras så till vida att yttrande från kommunens fullmäktige skall inhämtas innan länsstyrelsen förordnar ordförande i taxeringsnämnd, samt
att det uppdrages till vederbörande utskott att utforma erforderlig lagtext.

Stockholm den 13 april 1956

Birger Nilsson
i Östersund

Helge Lindström

Sigfrid Jonsson

B. Sundelin
